

Dzisiejszy proces Antczaka. Ograniczony dostęp na salę rozpraw.

ŁÓDŹ, 21. 5. — Dziś w łódzkim Sądzie Okręgowym rozpoczęta została rozprawa przeciwko Janowi Antczakowi, oskarżonemu o spowodowanie śmierci Jakuba Gliencsztajna i Szymona Chelemnera oraz po kaleczenie Szmula Grynsztajna i Kopla Czuryckiego.

Do sprawy jest następujące: w dniu 6 września 1936 r. w czasie socjalistycznej uroczystości, poświęconych t. zw. „Krwawej środzie”, u zbiegu ulic Kilińskie go i Narutowicza wynikił starcie pomiędzy uczestnikami pochodu socjalistycznego, a grupą ich przeciwników. W czasie powstałej bójki na chodniku ulicy pobity został dotkliwie niejaki Geldner oraz ciężko okaleczony Jakub Gliencsztajn. Obaj znaleźli się w tym miejscu zupełnie przypadkowo.

Wskutek odniesionych ran głowy Gliencsztajn zmarł jeszcze tego samego dnia. Geldner wyleczył się. Sprawcy śmiertelnego pobicia nie zostali wówczas ujawnieni.

W dniu 27 stycznia 1937 r. przy zbiegu

ulicy Pomorskiej i Sztetlinga powstała bójka pomiędzy kilku członkami bojówki politycznej, a paru przechodniemi. W rezultacie śmiertelnie okaleczony nożem został Chelemner Szymon. Podejrzanego o spowodowanie śmierci Antczaka ujęła policja.

W śledztwie ustalono związek pomiędzy zabójstwem Gliencsztajna i Chelemnera. Ustalono również udział Antczaka w pobiciu Grynsztajna i Czuryckiego.

Na ławie oskarżonych zasiadł Jan Antczak, a obok niego jego sąsiadka Leokadia Smoluch, która ukryła narzędzie zabójstwa (toporek) i wiedziała o czynach Antczaka.

Kompletowi Sądzącym przewodniczy Sędzia Wierzbicki. Oskarża prokurator Dreszer, Powództwo w imieniu rodziny Gliencsztajna wnosi adw. Wachtel, w imieniu rodziny Chelemnera — adw. Lederman. Oskarżonego broni aplikant adw. Zabłocki.

MARSZ NA MYŚLENICE DALSZY CIĄG PROCESU W KRAKOWIE.

KRAKÓW, 21. 5. — Wczoraj w 2-gim dniu rozprawy przeciwko Andrzejowi Pionce i towarzyszym trybunał przesłuchiwał 12 oskarżonych, odpowiadających za wzięcia.

Malarz pokojowy Andrzej Knotek przynajmniej do rozbiłania sklepów, zaprzeczając jednak jakoby posiadał karabin lub podpalal furmankę. Rolnicy Antoni Piżczek, Józef Pyzik, strycharz, Franciszek Przybyłski, handlowiec Wol-

ŻYCIE PABIANIC Kradzież w lokalu Związku Młodzieży Chrześcijańskiej.

Nocy onegdajszej do lokalu Związku Młodzieży Chrześcijańskiej w Pabianicach przy ulicy Żeromskiego 16, włamali się złodzieje, którzy po spłodowaniu inwentarza związkowego skradli odbiornik radiowy w dobrym stanie oraz maszynę do pisania.

Wskutek kradzieży pokrzywdzona została jedna z żywiołowych organizmów młodzieży chrześcijańskiej na terenie Pabianic.

Złodziej poszukuje policja. Braunowi Teodorowi z ulicy Sienkiewicza i nieznanemu sprawcy skradli 12 klebów przedy.

Policja prowadzi dochodzenie.

RADA MIEJSKA UCHWAŁIŁA PRELIMINARZ BUDŻETOWY.

Onegdaj w sali 2-go Kina Miejskiego „No woci” przy ul. Kościuszki 14, odbyło się w porze wieczornej posiedzenie Rady Miejskiej m. Pabianic. Obecnych było 25 radnych. Galeria tym razem świeciła pustkami.

Po przyjęciu porządku dziennego proponowanego przez Zarząd Miejski i odczytaniu protokołu z ostatniego posiedzenia Rady z dnia 6 kwietnia r. b. prezydent miasta B. Futyński odczytał swoje komunikaty.

Następnie przystąpiono do drugiego czytania preliminarza budżetowego wydelonego miasta Pabianic na rok budżetowy 1937 i 8.

Na ogół mało zabierano głos, w dyskusji nad budżetem, który uchwalony został w ramach proponowanych przez Zarząd Miejski.

Drobne wystąpienia niektórych przedstawicieli frakcji radzieckich pozostały bez echa.

W punkcie 5 porządku dziennego upoważniono Zarząd Miejski do wystawienia wniosku o biegowych do maksymalnej sumy zł 150 tysięcy ce na potrzeby gminy m. Pabianic i na tym dość monotonne posiedzenie zostało zakończone.

Masz piękną cerę ORO METAMORPHOSE

Zdziałal przeciw piegom, przyszczoł i opaleniznie. Zadzajele wasz ciele

SUKCES STOW. ŚPIEW. IM. MONIUSZKI.

Wystawienie operetki R. Stola. W sali Teatru Miejskiego przy ul. Gdańskiej wystawiona została w środę wstawiem Stow. Śpiewaczego im. Moniuszki w Pabianicach pod kierunkiem prezesa tegoż Stowarzyszenia p. Karola Lubowskiego melodi-żna operetka Roberta Stola pt. „Taniec szczęścia”, z muzyką, śpiewem i tańcami.

Do mimo kończącego się sezonu teatralnego ze względu na pięknie rozwijające się wczesne lato, sala teatru wypełniona była po brze- gi publicznością, na co wpływ miał fakt, że wszel- kie imprezy Stow. śpiew. im. Moniuszki dzieki dziełnemu kierownictwu mają już ustaloną swoją markę i nie wawiodą oczekiwań.

Oprawa muzyczna operetki w wykonaniu orkiestry symfonicznej pod dyrekcją K. Lubow- skiego potraktowana została w sposób arty- styczny i subtelny.

Z wykonawców na wyróżnienie zasługują przede wszystkim panie Zofia Lubowska i Zo- fia Cieniewska — w dwóch głównych rolach kobiecych. Obie wykonawczynie zdradzały ta- lent aktorski i rozporządzały miłymi głosami — zwłaszcza p. Lubowska.

W głównych rolach męskich wystąpili zna- ni już na gruncie Pabianic wykonawcy pp.: Siciński, Stawiszewski i Rogoziński.

Głos p. Sicińskiego stale się wyrabia, zaś gra jego jak również panów Stawiszewskiego i Rogozińskiego stała na nieprzejętym pozio- mie, wysoko przewyższając wszelkie występy t. zw. amatorów.

Całość wypadła znakomicie, udatnie i ku z- telnemu zadowoleniu publiczności, która wyko- nawcom nie szczędziła oklasków, a nawet kwia- tów (wykonawcy).

Niektórzy wykonawcy ról męskich nie umie- li natężyć swoich ról, improwizując indywi- dualnie, wkładki, co przedłużało niepotrzebnie akcję operetki.

Nie też dziwnego, że w tych warunkach pra- ca sutfiera była zbyt głośna i rzadka.

Poza tym dekoracje teatru miejskiego znaj- dują się w opłakanim stanie.

Usza już, aby Zarząd Miejski pomyślał o nowych dekoracjach.

Włamywacze w kancelarii szpitalnej Dwie wyprawy w poszukiwaniu gotówki

WIELUŃ, 21. 5. — W nocy nieznanymi nazwiskami sprawcy po wyjściu szyby w oknie do- stali się do kancelarii szpitala W. W. Św. w Wieluniu.

Włamywacze nie mogąc wyłamać mo- cnych szuflad biurka wnieśli do ogrodu szpi- talnego wierzch biurka wraz z szufladami, gdzie po wyjściu otworów w spodach szu- flad skradli około 50 zł., po czym rozrzu- cili różne papiery zbiegli.

Też nocy prawdopodobnie ci sami

sprawcy również przez okno dostali się do mieszkania Jakubowicza Hila, Śląska 20, gdzie po spłodowaniu szuflad w poszukiwa- niu pieniędzy zabrawszy jedynie szczyrk i stary kapelusz, (który następnie porzucili) — zbiegli niezauważeni przez nikogo.

Jak się okazuje, celem wypraw zuchwa- lych złodziei była tylko gotówka, gdyż inne wartościowe przedmioty tak w kancelarii szpitalnej jak i u Jakubowicza pozostały nie- naruszone.

ZA 25 LAT BĘDZIEMY PILI WODĘ z „Niebieskich Źródeł” w Tomaszowie.

ŁÓDŹ, dnia 21 maja. — Dziś prezydent miasta p. Godlewski w towarzystwie wicepre- zydenta Kozłowski, dyrektora przedsiębior- stwa „Kanalizacja i Wodociągi”, inż. Woje- wodzkiego i wicedyrektora inż. Stukowskiego wyjechał do Tomaszowa Mazowieckiego.

Celem wyjazdu jest kwestia konieczności zorientowania się na miejscu w sytuacji w związku ze sprawą wydzierżawienia „Niebie- skich Źródeł” miastu Tomaszów Mazowiecki.

Jak wiadomo, bowiem swego czasu w zwią- ku z opracowywaniem projektów budowy wodo- ciągów, woda dla Łodzi miała być czerpana z „Niebieskich Źródeł” i Pillej.

W następstwie rozwoju prac wodociągo- wych i gwałtownym wstąpieniem studzien, które gwarantują dostateczną dla Łodzi ilość wody

na przeciąg około 25 lat, kwestia czerpania wody z tak odległych terenów jak „Niebieskie Źródła” stała się nieaktualna.

W związku z tym nie stoi na przeszo- dzie by doszło do skutku wydzierżawienie mia- stu Tomaszów Mazowiecki terenów „Niebie- skich Źródeł”.

Wyjazd wymienionych na wstępie kierowni- ków samorządu łódzkiego i przedsiębiorstwa „Kanalizacja i Wodociągi” pozwoli zorientowa- ć się na miejscu na jakich warunkach dzierżawa może nastąpić, co wolno będzie magistratowi tomaszowskiemu czynić, a co nie, tak by w razie konieczności za lat 25 rozpoczęcia czer- pania stamtąd wody nie nastąpiły jakieś nie- przewidziane przeszkody.

Więzień połknął łyżkę Kronika pogotowia ratunkowego, kradzieży i pożarów

ŁÓDŹ, dn. 21 maja. — Wczoraj wieczorem w podwórzu domu nr. 21 przy ul. Zgierskiej wyskoczył z okna na trzecim piętrze 27-letni Izrael Abe Frankental, bezrobotny, zamieszkały w Łęczycy, przy ul. Kaliskiej 19.

Samobójca miał jednak wyjątkowe szczęście gdyż uległ tylko nieznanemu potłuczeniu no- siadka i kości ogonowej. Mieszkańcy domu, w którym zaszła wypadek, wezwali pogotowie. Lekarz udzielił desperatowi pomocy i przewiózł go do szpitala zapasowego. Frankental przybył do Łodzi w poszukiwaniu zarobku. Nie mogąc go znaleźć, usiłował pozabawić się życia.

U zbiegu ulic Zgierskiej i Dońej pobity został 55-letni tragarz Abram Mondryk, zamie- szkały przy ul. Piekarskiej 12. Mondryk, który doznał kilku ran tłuczonych żelazem, opatrzył lekarz pogotowia.

W więzieniu przy ul. Sztetlinga 24 do- konał zamachu samobójczego jeden z więźniów 23-letni Antoni Stankiewicz, który połknął ły- żkę. Dozorca więzienny, słysząc jęki samobój- cy powiadomił o wypadku swe władze oraz pogotowie ratunkowe.

Stanbawicza przewieziono do szpitala św.

Józefa, gdzie poddany został operacji. Przy- łożą jego stróżnie funkcjonariusz P. P.

Wczoraj około godz. 10-iej na rogu Główn- ej i Tarowej wczorajem pod samochód przy- watny dostał się 16-letni uczeń Zabróckiej Józef, zamieszkały przy ul. Kilińskiego 164. Właściciel auta przewiózł nieostrożnego chłopca na stację pogotowia PCK. Tutaj lekarz dyżurny stwier- dził silne zderzenie naskórka na nogach i praw- my przedramieniu chłopca oraz wylew krwi w kolanie. Oliare wypadku umieszczono w szpitalu im. Poznańskich, w stanie zadawa- niąjącym.

Z mieszkania Henryka Eudwaisa (Julia- nowska 32) nieznanymi sprawcy skradli futro me- skie wartości paruset złotych. Okradziony za- wiadomił policję.

W domu nr. 25 przy ul. Felsztynskiego pobity został dozorca, 40-letni Jan Pietrasieński, który doznał ran tłuczonych ciemniem. Lekarz pogotowia opatrzył pobitego i pozostawił go w mieszkaniu.

Z mieszkania Henryka Eudwaisa (Julia- nowska 32) nieznanymi sprawcy skradli futro me- skie wartości paruset złotych. Okradziony za- wiadomił policję.

Fatalny dom Nr. 66

ŁÓDŹ, dnia 21 maja. — Nad nowo wzniesio- nym domem nr. 66 przy ulicy Żeromskiego ciąży jakieżś fatum. Budynek ten, postawiony niezgodnie z obowiązującymi przepisami, a za- grażający bezpieczeństwu, Inspekcja Budowla- na Zarząd Miejski poleciła rozebrać.

Przed kilku dniami organa techniczne In- spekcji rozpoczęły rozbiórkę, gdy przedsiębior- ca prowadzący budowę wystąpił o udzielenie zezwolenia na dokonanie rozbiórki we własnym zakresie, a nie siłami, którymi dysponuje In- spekcja. Władze miejskie wyraziły zgodę.

Gdy prowadzący budowę inż. Muentz przy- stąpił z własnym personelem do prowadzenia w dalszym ciągu rozbiórki, zaszła wypadek, który mógł zakończyć się śmiercią robotnika.

Ote na kondygnacji 4-go piętra załamata się belka i spadła na trzecie piętro, pociągając za sobą robotnika Józefa Frątczaka, zamieszka- nego przy ulicy Mokrej nr. 4.

Wezwano natychmiast pomoc lekarską i po prowizorycznym opatrunku przewieziono Frą- tczaka do szpitala.

5-10 Groszy więcej ZA TO NIEZLICZONE NIEPRZEPAANE NOCE MNIEI!

WYMAGAJCIE OD SWOICH DOSTAWCÓW WE WŁASNYM INTERESIE, BY WAM DALI TYLKO ORIGINALNE

„OLLA” GUM.?

Nadal upalnie i sucho... Stan pogody w Łodzi.

ŁÓDŹ, dn. 21 maja. — Dziś o godz. 9-iej ra- so temperatura wynosiła 22 stopnie powyżej ze- ra (w słońcu). W ciągu nocy ubiegłej najniż- sza ciepłota w śródmieściu wynosiła plus 16 stopni.

Cisnienie barometryczne — 752 milimetry. Pogoda będzie nadal upalna i sucha. Wiatry po- łudniowo—schodnie.

5 ZŁ TRWAŁA ondulacja, grube natural- ne loczki, w znanym zakładzie fryzjerskim „Bogusław” Abramowskiego 15, tel 261-31

ŻYCIE ZGIERZA Podwyżka bez pieniędzy Posiedzenie Rady Miejskiej.

Wczoraj o godz. 20 w sali obrad Rady Miejskiej odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej pod przewodnictwem prezydenta Świer- cza. Od połowy posiedzenia przewodniczył za- stępczo pod nieobecność prezydenta — ławnik Teska.

Porządek dzienny w stanie nieco zmienio- ny został przyjęty. Również z poprawkami przyjęto protokoły z ostatnich posiedzeń.

Następnie prezydent Świercz odpowiedział na interpelację w sprawie podwyżki plac. Otóż za kadencji p. Jankowskiego Rada uchwałała pod- wyższyć stawki robotnikom sezonowym o 40 proc. Nie wskazała jednak z jakich funduszy czerpać na podwyżkę. Fundusz Pracy o pod- wyżce słuchał nawet nie chce, a budżet u- chwalał również bez specjalnych sum przezna- czonych na podwyżkę plac. W tych warun- kach prezydent mimo iż uważa ośobiście, że robotnicy bezwzględnie mało zarabiają, nie jed- nak zrobić nie może. Odpis uchwały Rady miej- skiej łącznie z prośbą Zarządu Miejskiego o podwyżkę przesłał do Funduszu Pracy.

Kwestia zapotrzenia robotników w szpadle przez Zarząd Miejski jest obecnie nieaktualna, gdyż wszyscy pracujący mają szpadle swoje.

Wielką burzę wywołała sprawa zatrudniania robotników zamiast przy budowie ko- szar w Zgierzu. Radni fałszywie poinformowa- ni zaatakowali prezydenta, który dopiero po przedłożeniu listy pracujących przekonał ich że nie jest tak, jak twierdzą. W ogóle radni wczoraj czynili wrażenie że poinformowanych.

Po żywej dyskusji nad komunikatem i odpo- wiedzią prezydenta przystąpiono do wyboru członka Rady Wojewódzkiej. Po dyskusji jedno- głosnie wybrano prezydenta J. Świercza, jako przewodniczącego gminy i najlepiej orientują- ce go się w sprawach samorządowych.

Następnie uchwalono zaciągnąć pożyczkę z Funduszu Pracy w wysokości 7,930 zł. na za- kup cementu.

W związku z wprowadzeniem w życie no- wego planu rozbudowy miasta nasunęła się kwestia zamiany gruntów prywatnych gdzie powstają nowe arterie komunikacyjne, czy place publiczne na grunty miejskie w innych punktach miasta

ZDARZENIA I WYPADKI.

(—) W poniedziałek 24 bm. w godzinach ran- nych przybyła do Warszawy, jako gość P. Prezy- denta Rappitej, rumuński następca tronu księga Mi- chaj.

(—) Senat został zwołany na 28 bm.

(—) Magistrat m. Warszawy nabył dom „Kurie- ra Warszawskiego”.

(—) Prezydent Rappitej był wczoraj obecny w ambasadzie niemieckiej na obiedzie, wydanym przez ambasadora Molkego.

(—) W Wilnie odbyła się uroczysta promocja Marszałka Śmiełego — Rydza na doktora honoris- causa wydziału lekarskiego Uniwersytetu Stefana Ba- turego. Marszałek Śmieły — Rydz wygłosił przedmó- wienie, w którym podkreślił zadania króla Stefana Batorego i Marszałka Piłsudskiego dla wychowania narodu.

(—) W pożarze fabryki „Laquavit” w Poznaniu i zakładów graficznych Futajtyckiego, wbrew po- głoskom, nikt nie zginął. Pożar ugaszono zupełnie. Straty wynoszą ponad trzy miliony złotych.

(—) W Wilnie popełniła samobójstwo 34-letnia lekarka dr Anna Smokowska z powodu nieuleczal- nej gruźlicy.

(—) W majątku Dżonek, powiat Śrem, pierw- zebit trzech robotników budowlanych: 42-letniego Bronona Kozłowskiego, 29-letniego Stanisława Se- lerskiego i 21-letniego Tadeusza Jędraszka.

(—) Sąd Okręgowy w Lublinie skazał za nad- użycia i łapownictwo byłego sędziego okręgowego Gąsiorowskiego na 8 lat, byłego prokuratora Soko- łowskiego na 4 i pół roku, pośrednika Izraela Berg- mana na 7 lat i 6 miesięcy i Izraela Bergmana na 4 lata więzienia.

(—) Organ Morawczewskiego „Głos Powszechny” który używał licetwań z komuniatami w ewej skrajności, przeszedł wychodzić z powodu braku czy- telników.

(—) Konwersja obligacji pożyczek państwowych i samorządowych, wypuszczonych w walutach ob- cych, na 4 i pół proc. Wewnętrznej Pożyczki Pań- stwowej 1937 r., obejmują następujące pożyczki pań- stwowe: 6-proc. Poż. Dolarowa 1920 r., 8-proc. Poż. Dolarowa 1925 r. t. zw. dillonowska, 7-proc. Poż. Stabilizacyjną z 1927 r. (transze dolarowa) oraz pożyczki samorządowe: 7-proc. Poż. Dolarową woj- ąską 1928 r. i 7-proc. Poż. Dolarową m. st. Warszawy z 1928 r.

Konwersja wymienionych pożyczek trwać będzie od 1 czerwca r. b. do 31 maja 1938 r.

(—) Nuncjusz papieski, ks. arcybiskup Cortesi, złożył wczoraj listy uwierzytelniające Prezydentowi Rappitej.

(—) Prace komisji ministerialnej w Brze- ścu potrącają jeszcze kilka dni.

(—) Na lotnisku warszawskim przed od- lotem samolotu pasażerskiego do Bukaresztu policja aresztowała wsiadającego do aparatu obywatela węgierskiego Ernesta Winklera. W walizce jego stwierdzono podwójne dno, a między obu dnami znaleziono najróż- niejsze waluty zagraniczne na łączną sumę miliona złotych.

Winkler został aresztowany, a znalezo- ne waluty skonfiskowano.

(—) Dziś w nocy wchodzi w życie letni rozkład jazdy.

(—) Wczoraj wojewoda Hauke-Nowak przyjął delegację Związku Majstrów Fabry- cznych, która informując o zatargu w Wi- dzeńskiej Manufakturze prosiła p. wojewo- dę o interwencję w kierunku zlikwidowania zatargu.

(—) Wczoraj odbyło się posiedzenie kolegium magistratu. Roboty brukarskie po- wierzono firmom:

Firmie „Pilon” — na ulicach Zakajnej, Tarnowskiej, Napiórkińskiej, Orzeszko- wej, Ks. Brzózki i POW. — na łączną sumę zł. 98.988,18.

Firmie „Współpraca” (Spółdzielni robo- tniczej) — na ulicach 10 Lutego, Lubelskiej, Różanej i Szerokiej — na łączną sumę zło- tych 28.074,89.

Firmie „Budowa Dróg” — na ulicach Przy- szkole i Nowy Świat — na łączną sumę zło- tych 54.967,76.

Firmie J. Kassman — na ulicach Tkackiej i Brackiej na łączną sumę zł. 23.514,83.

(—) W Kaliszu na zebraniu w gminie żydow- skiej uchwalono rezolucję o nieprzyznaniu do pracy w firmach żydowskich robotników Polaków. Kaliska gmina żydowska zaufa hasło: „Praca dla żydów u żydów”!

Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada

PIERWSZA Przychodnia Wenerologiczna leczenie chor. wenerycznych i skórnych

ZAWADZKA 1, telef. 122-73 czynna od 8 r. do 9 wiecz. Porada 3 zł Dla pań oddzielna poczekalnia.

Doktor L. BERMAN specjalista chorób wenerycznych i skórnych

Cegielniana 15. telef. 149-07 od 8—11 rano i od 4—8 wiecz. niedz. i święta od 9—1 w pol.

Prywatna Przychodnia WENEROLOGICZNA leczenie chorób wenerycznych i skórnych

Piotrkowska 161 Od 8 r. do 9 w. niedz. i św. od 9 do 1 po poł. Panie przyjmują kobiety - lekarz

PORADA 3 ZŁ.

LEKARZ-DE TYSTA S WATNICKA

1. Kapuścińskiego 65, tel. 172-33 (Róg Lubelskiej) front i piętro. przyjmuje od g. y do 1 w pol. i od 3—8 w.

PRZYCHODNIA dla chorych. WENERYCZNIE

małczyzn i kobiet **PIOTRKOWSKA 88.** Leczenie chor. wenerycznych i skórnych. Kobiety i dzieci przyjmują kobiety - lekarz. Przychodnia czynna od 9 rano do 9 wiecz. nieczynna w sobotę i święta

PORADA 3 ZŁ.

Dr KLINGER spe: chor. seksualnych wenerycznych i skórnych (włosów)

Andrzeja 2 tel. 132-28. przyjmuje od 9—11 o j 6—8 wiecz.

Dr med. S. GAWIŃSKI Położnictwo i choroby kobiece

Bałucki Rynek 3 telef. 143-80 przyjmuje od 4—7 wiecz.

Dr med. Henryk Ziolkowski Choroby weneryczne moczopł. owe i skórne

6-go Sierpnia 2. Telefon 118-33 przyjmuje od 9—12 i 3—9 wiecz w niedziele i święta od 9—12 w pol.

Dr med. NIEWIAŻSKI spec. chor. wenerycznych, skórnych i seksualnych

ANDRZEJA 5, telefon 159-41 przyjmuję od 8—11 rano od 5—9 wiecz w niedz. i święta od 9—12 pp.

DOKTOR IGNACY PIECHOWICZ

Akuszerja i chor. kobiece przeprowadził się na **ul. Śródmiejską 20 tel. 107-79**

przyjmuje od 8—10 rano i od 3—7 wiecz

Dr E. EKKERT choroby weneryczne i skórne przeprowadził się na ul.

Pierackiego 5 (Ewangelicka) przyjmuje od 12.30—1.30 i 5—8 wieczór

WAŻNE DLA PAŃ. Trwała ondulacja w pięknym wykonaniu w salonie fryzjerskim Radwańska 17, tel. 179-68. Ceny przystępne!

5 ZŁOTYCH trwała ondulacja, grube naturalne loczki w zakładzie fryzjerskim „Stanisław”, Główna 33, tel. 232-33.

Lecznica dla Psów lek. wet. M. A. Reicha **Gdańska 117-a** (róg Zamenhofa) tel. 175-77. **STRYZENIE psów.**

5 ZŁ. TRWAŁA ondulacja, skręcone i grube loki, Łódź, Kilińskiego 199, tel. 193-24 „Czesław”

POD LAZUROWYM NIEBEM EGIPTU

Dwa oblicza Kairu.

Zapłata za urojone usługi

Kair, w maju. Podróżny, który luksusowym wagonem pulmanowskim dojeżdża z Aleksandrii do Kairu i następnie wygodnym autem po przez szerokie piękne ulice do wspaniałego urzędowego hotelu w dzielnicy śródmiejskiej, ma wrażenie, że znalazł się w jednej ze stolic europejskich. Nic tu nie przypomina wschodu, chyba niezliczone czerwone punkty łezów, zabronionych teraz surowo w Turcji, przez Kemala - Paszę, a widać dotąd noszonych w Egipcie bez względu na zajmowaną pozycję społeczną.

Co jeszcze Kairowi nadaje specyficzny koloryt lokalny, to gromady bosych i oberwanych wyrostków arabskich, sprzedających jakies do niczego niepotrzebne przedmioty i natrętnie domagających się od przechodniów „bakczyszu”. Po „bakczysz” wyciąga rękę literalnie każdy, gdyż stanowi on wynagrodzenie za wysłuchaną usługę, a pod kategorię usług można, gdy się chce i ma się wprawę, podciągnąć bez wyjątku wszystkie czynności i słowa. Nawet uśmiech: dowód życzliwego usposobienia — jest usługą, bo lepiej się czuje człowiek, witany, przyjaźnie, niż taki, którego się szczuje psami. Opędzanie się więc od rąk, wyciągających się co krok po „należny” (nie: wyżebrany!) datek, stanowi udrękę dla cudzoziemca trudną do opisania.

Wystarczy spojrzeć na cudowny lazur nieba, po którym szubują wielkie czarne, drapieżne ptaki o przenikliwym głosie, a tak tam pospolite, jak u nas wróble, wystarczy wciągnąć w płuca powietrze lekkie, wonne, dziwnie przeźroczyste, by wiedzieć, że jest się zdaleka od Europy.

Kair, liczący milion mieszkańców, łączy przedziwne najbardziej nowoczesne urządzenia z żyjącą dotąd zamierzchłą przeszłością. Dzielnica imponujących hotelów, gmachów publicznych, z pałacem królewskim, oper, tramwajami, autami, policjantami, regulującymi ruch w niepokalanie białych rękawiczkach, z bajecznymi wystawami sklepowymi, dancjami, kinami i szerokimi równymi ulicami sąsiaduje bezpośrodkowo z malowniczym nieporównanym, starym Kairem który od wieków nie zmienia oblicza.

Jest to olbrzymie skupisko szarawych domów o płaskich dachach, bez dachówek.

Uliczki ciasne i ciemne roją się od barwnie odzianej ludności. Dookoła wznoszą w niebo wysmukłe koronkowe wieże liczone meczety.

Jest ich w Kairze przeszło 250. Tak, jak wszystkie budowle wschodnie, ciekawe są głównie, a niektóre przepiękne, z zewnątrz. Wewnątrz nie ma co oglądać. Wchodzi się przez wspaniałe wrota na prośną podwórza, otoczonego krząnkami, amuzumanie bowiem chwalał Allacha pod gołym niebem.

Imponujący jest meczet sultana Hassara, będący jakby warownią starożytną, wznoszącą się dumnie nad dzielnicą bazarów, która stanowi świat sam w sobie.

Centralną arterią jest słynna ulica Muški od której we wszystkie strony rozciąga się labirynt splecionych z sobą bocznych uliczek, w których nie sposób się zorientować. Bokami i środkiem, gdyż chodników nie ma, wałęsa się tłum, przystający przed gęsto sfalczonymi sklepami i straganami. Na metrze kwadratowym człowiek wschodni potrafi dokonywać wyczynów niedoścignionych dla Europejczyka: na takim skrawku potrafi wykonywać swój fach, golibrody, ulicznicy restauratorzy, skrybki, handlarze przeróżni, kuglarze, wróżbitki, derwisze. W tłum Arabów w białych turbanach i burnusach, zakwie-

nych kobiet, chłopców przybyłych ze wsi po najdrobniejszy czas zakup, albo po pędzących przed sobą uginające się pod nadmiernym obciążeniem osiołki wpada raz po raz z całym rozpadem jakiś posiadacz roweru czy motocyklu. Gdzie indziej przechodnie nie wiedzą, gdzie się usunąć przed karawaną objuczonych wielbłądów. Puch i życie wrą. Sprzedają i kupują wszystko: tu dywany, tam obuwie, jeszcze dalej meble, porcelanę, szkło wyroby ze skóry haftowanej, biżuterię.

Biura podróży kierują do Kairu bogatych turystów z całego świata. Magnesem jest gdzie indziej nie istniejąca kontrastowość dwóch kultur: starożytnej i najbardziej współczesnej.

Jedną z głównych atrakcyj przy wiedzaniu Kairu to bogate Muzeum Egiptologiczne, zawierające nieprzebrane zbiory wykopalisk, które dają wierny obraz zamierchłej przeszłości. Godzinami można oglądać zgromadzone muzeum, rzeźby mu nie, skarby i drobiazgi. Największe wrażenie sprawiają kolosy w postaci siedzącej lub stojącej. Są to figury symboliczne i posągi faraonów i innych dostojników. Rzeźbiarze egipscy byli znakomitymi portrecistami, a lubowali się szczególnie uwiecznieniem kochających się tklwie par małżeńskich.

A. Brzozowski.

Sprytny amator wyścigów.

INNI PRZEGRYWALI — ON ZARABIAŁ.

Sprytny Amerykanin Jack Fields, mieszkający w Nowym Jorku wynalazł niezawodny sposób wygrywania na wyścigach.

Sposób polegał na następującej kombinacji: Przed każdymi wyścigami Jack Fields telefonował do rozmaitych osób mieszkających w prowincji, o których wiedział, że interesują się wyścigami, i że zwykle wysoko grają w totalizatorze i podawał im nazwy koni, które jego zdaniem muszą wygrać.

Równocześnie podawał swój adres i prosił, aby mu w razie wygranej, tytułem wynagrodzenia za podanie „murowanego pewniaka”, przysłano pewną kwotę pieniędzy. Ponieważ telefonował do paruset o-

sób podając na chybił trafił najrozmaitsze konie, z których część musiała przecież wygrać, po każdym wyścigach otrzymywał wcale okazałe datki. Kombinacja działała doskonale i udawałoby się zapewne stale, gdyby nie to, że Fields był przesadnie oszczędnym.

Załączając kosztów na telefon chodził do znajomych, z których aparatów korzystał bez wiedzy właścicieli. Kiedy właściciele telefonów otrzymywali olbrzymie rachunki za rozmowy, składali reklamacje w zarządzie telefonów. Na skutek tego zarządno obserwację kilku aparatów, z których Fields telefonował i przy tej sposobności wykryto jego oszustwo.

Rewia na redzie Spithead.

Widok ustawionych na redzie przed portem wojennym Portsmouth 300 okrętów wojennych, których przeglądu dokonał król Jerzy VI, przejeżdżając wzdłuż na jachcie „Victoria and Albert”. Była to największa rewia floty w ostatnich 20 latach.

Najprzytomniejsza kobieta.

Wstrząsająca scena na stacji.

Anglicy słyną — jak wiadomo — ze swej zimnej krwi w najtragiczniejszych nie raz przeżyciach, dowód jednak zimnej krwi, jaki złożyła w tych dniach 29-letnia Zena Hyde, pracowniczka jednego z biur londyńskich wpadła w podziw nawet prasę angielską.

Zena Hyde mieszkająca na jednym z odległych przedmieść Londynu, jeździ codziennie koleją do śródmieścia, gdzie znajduje się jej biuro. W tych dniach, spiesząc się na swej stacji Nottinhill-Gate do nadjeżdżającego właśnie pociągu, poślizgnęła się i spadła z peronu pomiędzy szynami.

Krzyk przerażenia wyrwał się z piersi zebranych na peronie osób. Coś się stało i pociąg i pędzący z pomocą nieszcze-

śliwej. Ku ogólnemu wszakże zdumieniu okazało się, że nie doznała żadnych obrażeń, tak bowiem szczęśliwie wpadła w załębienie pomiędzy szynami, że lokomotywa i pierwsze wagony pociągu przeszły nad nią, nie dotknąwszy jej wcale.

Jeszcze bardziej jednak zdumiała świadków tego niezwyklego zajścia zimna krew niedoszłej jego ofiary. Zena Hyde bowiem podniosła się spokojnie z pomiędzy szyn, otrzepała swą sukienkę i poprosiła tylko nadbiegającego policjanta, aby zatelefonował do jej szefa, że z powodu wypadku kolejowego przybędzie do biura dopiero następnym pociągiem, udala się do poczekalni i tam usiadła z tak zimną krwią, w oczekiwaniu na następny pociąg, jakgdyby nic się nie stało.

Wiosną
wzmocnijmy
skórę kremem
NIVEA
Tylko NIVEA zawiera EUCERYT!
Środek wzmacniający tkanki skórne!

ODOL
czyści
i zachowuje
zdrowe zęby.
Właściwa
pasta do zębów!

B. BEHM

GOŃCY ŚMIERCI

53
POWIEŚĆ KRYMINALNA

Kostium kąpielowy 1937 r.

Ameryka lansuje powyższy kostium kąpielowy, jakie ostatni krzyk mody.

Jeśli koniecznie tak musi być, niech pańscy ludzie od czasu do czasu sprawdzają.

— Panie doktorze, nie mogę narzucić gwałtem opieki — odpowiedział Suchołęcki — ale w tych warunkach nie biorą na siebie odpowiedzialności za pańskie bezpieczeństwo.

— Przesada, kochany komisarzu — odparł chirurg. Trzy dni minęły spokojnie, prawda? Jestem przekonany teraz, że już nic mi nie będzie. Dziś cała historia przedstawia mi się wprost humorystycznie — ktoś chciał mnie tylko nastraszyć i zabawić się moim kosztem...

Były to ostatnie słowa, jakie Suchołęcki słyszał od doktora Bieganowskiego.

Nazajutrz chirurg już nie żył. Suchołęcki otrzymał wiadomość tę, gdy był w swojej kancelarii. Zaklął wściekle, rzucił słuchawkę i popędził do komisariatu, z którego dzień telefonowano.

Na podwórzu obok samochodu Bieganowskiego stał kierownik komisariatu. Suchołęcki przywitał się z nim, wysłuchał skąpego sprawozdania, następnie zbliżył się do limuzyny o zapuszczonych firankach i otworzył drzwiczki. Chirurg leżał skurczony na poduszkach tylnego siedzenia i komisarz Suchołęcki stwierdził na pierwszy rzut oka, że Bieganowski został zamordowany w taki sam sposób jak Ilinowicz i Wiertelk; na spodzie wozu znalazł papierowy pocisk i długą szpilkę, której morderca nie zdążył widocznie wetknąć w plecy ofiary.

Spojrzał ponuro na zastygłą w bezruchu twarz Bieganowskiego i zapytał kierownika komisariatu:

- Gdzie jest szofer?
- W pokoju dyżurnego przodownika.
- Dobrze, niech kolega zawiadomi sędziego śledczego.

Wszedł do pokoju przodownika, w którym obok posterunkowego siedział młody człowiek w kurcie skórzanej.

— Panie naczelniku, przysięgam na wszystkie świętości, że nic nie jestem winien! — zawołał zrozpaczony szofer zrywając się z krzesła.

— Niech pan głupstw nie gada, bo nikt pana o nic nie posadza — osadził go Suchołęcki.

Już odzyskał zupełny spokój. Usiadł przy stole, zaczął zawiązać protokółanta i rozpoczął wstępne przesłuchanie. Po spisaniu personaliów dał szoferowi papierosa, którego ten zapalił łapczywie, i rzekł:

— No, a teraz niech pan opowiada po kolei, jak to się stało.

— Jechaliśmy z lecnicy, panie naczelniku... — zaczął szofer drżącym głosem. — Miałem odwiedzić pana doktora na Litewską do chorego...

— Byliście sami?

— Nie, panie naczelniku. Z początku wywiadowca chciał z nami siadać, ale pan doktor powiedział, że nie trzeba, bo po drodze odwieziemy do domu pana doktora Głowacza, który też w tym samym szpitalu pracuje... Wysadziliśmy pana doktora Głowacza na Mazowieckiej i pojechaliśmy dalej...

— Czy doktor Bieganowski jeszcze żył?

— Tak jest, panie naczelniku żył! Na pewno żył! Bo potem kazał mi się zatrzymać koło Poczty Głównej przy bucie wysiadł z samochodu i kupił sobie papierosów. Potem na rogu Marszałkowskiej i Alei Jerozolimskich...

— Zaraz! Przecież na Litewską jest bliższa droga przez Bracką i Aleję Ujazdowskie. Dlaczego pojechaliście naokoło?

— Bo pan doktor Bieganowski wchodził jeszcze do apteki w Alejach Jerozolimskich...

— Dobrze, dalej...

— I proszę pana naczelnika, na rogu Marszałkowskiej pan doktor zapukał w szybę, na to ja zahamowałem. Jakiś pan podszedł do samochodu, a pan doktor otworzył drzwiczki, wychylił się i zawołał: „Halo! A ty co tu robisz?...” Ten pan coś odpowiedział, ale dobrze nie zrozumiał, bo jakoś dziwnie... że niby na wojnę idzie czy coś takiego... i jeszcze się roześmiał. Potem zatrzasnął drzwiczki i krzyknął: „Jazda!” Akurat otworzyli sygnał i ja pojechałem.

— Jak ten pan wyglądał?

— Nie widziałem, panie naczelniku, bo stał do mnie tyłem. A później jak zawołał „jazda”, to już się nie oglądałem, bo na tym skrzyżowaniu i potem na Marszałkowskiej był bardzo wielki ruch...

— Dalej.

— Tak dojechałem do Śniadeckich, panie naczelniku. Tu nas zatrzymali na skrzyżowaniu. Tyłkom zahamował, jak przy mnie stanęła taksówka, a szofer mrugnął do mnie, zaczął się śmiać i powiedział: „Ale pański pasażer się strąbił! W pestkę zalany!” Ja patrzyłem, a pan doktor na spodzie leży. Pomyślałem sobie, że pewno niedobrze się mu zrobiło. Skreśliłem w bok, zatrzymałem maszynę i otworzyłem drzwiczki. Widzę, że coś jest nie w porządku, a nie rozumiem, co się stało... Zamknąłem czym prędzej i pobiegłem do posterunkowego na róg. Ten przyszedł, popatrzał i powiedział od razu, że pan do-

ktor umarł. Zaciągnęliśmy firanki, posterunkowy usiadł koło mnie i pojechaliśmy do komisariatu... To wszystko, panie naczelniku.

Suchołęcki w głębokim zamyśleniu spoglądał przez okno. Po dość długim milczeniu zapytał:

— Jak wyglądał pan, który rozmawiał z doktorem Bieganowskim?

— Nie widziałem, panie naczelniku. Wiem tylko, że był w ciemnym płaszczu i w miękkim kapeluszu fikowym.

— Brunet, blondyn?

— Też nie zauważyłem, panie naczelniku, bo to wszystko trwało może parę sekund, nie dłużej.

— A przedtem pan go nigdy nie spotkał?

— Nie...

— A jak się panu zdaje, czy to był dobry znajomy doktora Bieganowskiego?

— Chyba tak, panie naczelniku, bo mówili do siebie po imieniu.

Suchołęcki wściekał się w głębi duszy — żaden wypadek nie nastręczył mu nigdy tylu trudności. W pewnym momencie miał wrażenie, że już trzyma w palcach nici tej zagadkowej historii; lecz wysiłki jego nie przyniosły mu żadnego rezultatu, a on czuł, że znikają bez śladu.

Polecił zwolnić szofera po spisaniu protokołu, sam się udał do gabinetu służbowego kierownika komisariatu i przechadzając się dużymi nerwowymi krokami z kąta w kąt, rozmyślał nad niespodziewanym zwrotem, jaki nastąpił w tej sprawie. Szukał jakiegoś wyjścia z beznaście dni pogmatwanych wydarzeń, jednak nic nie przychodziło mu do głowy. Paląc papierosa, z taką siłą ścisnął zębami cygarniczkę z jakiejś masy, że pękła. Zaklął i ze złością wrzucił ją do kosza.

XVI.

Kilka następnych dni Suchołęcki mógł śmiało nazwać najgorszymi w swoim życiu. Nastąpiła zupełna cisza, ale właśnie ta przymusowa, bezczynność była zabójcza. Suchołęcki zwracał się parokrotnie do Korajewskiego, lecz ostatecznie zaprzestał odwiedzin, ponieważ przyjaciel go zbywał półsłówkami.

Gdy mu obwieścił tragiczną wiadomość o śmierci doktora Bieganowskiego w samochodzie w biały dzień i na jednej z najruchliwszych ulic Warszawy, Korajewski zbliżył trochę i coś mruknął, czego Suchołęcki nie zrozumiał.

SPORT

Ubogi krewny — gry sportowe
cierpią głód boiskowy.

Z początkiem bieżącego tygodnia, omawiając rozpoczęcie rozgrywek mistrzowskich przez Łódźki Okręgowy Związek Gier Sportowych...

Niestety, Łódź cierpi dotkliwie „głód boiskowy”. Szczególnie brak boisk potrzebnych dla gier sportowych. Jeśli jeszcze z biedą Związek może jakoś „łatać” sytuację przy przeprowadzaniu zawodów...

Ta największa i najbardziej męska ze wszystkich gier sportowych wymaga wielkiego boiska o wymiarach przepisanych również i dla futbolu. Tymczasem w Łodzi mamy boiska futbolowe tylko 6 (LKS UT, WKS, TUR, Wima i Widzew)...

W tym stanie rzeczy piłkarze ręczni, którzy Łódź posiada poważną liczbę (6 drużyn w klasie A i około 10 w klasie B) nie mają po prostu terenów do gry...

W najbliższej niedzielę odbędzie się w Wiedniu międzynarodowy mecz szczyptorniaka Niemcy — Austria. Na ten mecz sprzedano dotychczas 20 tysięcy biletów...

20.000 WIDZÓW NA MECZU SZCZYPIONIARNA.

W najbliższą niedzielę odbędzie się w Wiedniu międzynarodowy mecz szczyptorniaka Niemcy — Austria. Na ten mecz sprzedano dotychczas 20 tysięcy biletów...

Dzień Pięknej Pani Pokaz mód na basenie pływakim

W niedzielę, dnia 23 maja 1937 roku o godzinie 12-tej w Poludniowe Towarzystwo Krzewienia Kultury Fizycznej Kobiet...

W pokazie wezmą udział pierwszorzędnicy firmy Łódźkie. Dochód z tej imprezy przeznaczony jest na obóz letni Towarzystwa Kultury Fizycznej Kobiet...

Bilety do nabywa przez cały dzień w sekretariacie Polskiej YMCA, w dniu pokaz w wejściu na pokaz — ul. Traugutta Nr. 3.

JAK NAJCZĘŚCIEJ POLEWAĆ JEZDNIEM...

W trosce o podniesienie zdrowotnego stanu miasta, starosta grodzki Łódzki wydział zarządzenia aby dozorcy w dni upalne polewali jezdnie co najmniej 4 razy dziennie...

Dozorcy, którzy nie będą się stosowali do tego zarządzenia, będą bezwzględnie pociągani do odpowiedzialności karno-administracyjnej.

Spori w kilku słowach.

— Korzystając z odroczonego drużyny ligowej, kierownictwo sekcji piłkarskiej LKS-u...

— LKS obniżył ceny biletów dla dzieci do lat 14-tych na dwa najbliższe mecze z Pogonią...

— Do mistrzostw lekkoatletycznych juniorów okręgu łódzkiego, zgłosiła się rekordowa liczba zawodników...

— Zakończone zostały rozgrywki o mistrzostwo łódzkich szkół średnich w siatkówce żeńskiej...

— W związku z walnym zgromadzeniem, spodziewane są duże zmiany we władzach LOZB. Do nowego zarządu wejdą najprawdopodobniej nowi ludzie...

— W niedzielę, dnia 23 bm. odbędzie się w Warszawie w ramach święta sportu robotniczego szereg zawodów...

— Na stadionie LKS-u odbył się trójmecz lekkoatletyczny juniorów: LKS — Bar Kochba — Hakoah...

— W sobotę i w niedzielę o godz. 4-ej popoł. dwa ostatnie powtórzenia przesłabego repertoaru komediowego Nowiarowicza...

— W sobotę i w niedzielę o godz. 12.30 m. w Szkole wzięły udział Brandt (LKS) i 1.58 m. i 5.81 mtr.

— Na stadionie LKS-u odbył się trójmecz lekkoatletyczny juniorów: LKS — Bar Kochba — Hakoah...

— W sobotę i w niedzielę o godz. 12.30 m. w Szkole wzięły udział Brandt (LKS) i 1.58 m. i 5.81 mtr.

KAJAKIEM Z POLSKI DO TOKIO.

Nowa wyprawa dr. Korabiewicza. Dr. Wacław Korabiewicz, który — jak wiadomo — odbył w 1934 r. wraz z małżonką podróż na kajaku z Polski Prutem...

— Odczyt Czerwonego Krzyża. Staniem Sekcji Odczytowej Oddziału Łódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża...

— Odczyt Czerwonego Krzyża. Staniem Sekcji Odczytowej Oddziału Łódzkiego Polskiego Czerwonego Krzyża...

— Teatr Miejski — Małżeństwo. Teatr Polski (Cegielniana 27) — Wozny i minister. Casino. Jak wam się podoba. Corso — Ucieczka Tarzana...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

— Teatr Miejski. Dziś w piątek, w sobotę i w niedzielę o godz. 8.30 wiecz. zostanie ewenement Teatru Miejskiego: świat na komedia Vasary'ego „Małżeństwo”...

Życie ekonomiczne

BAWELNA. Notowania z dnia 20 maja.

Nowy Jork: loco 13.36, czerwice 12.81, lipiec 12.86-87, sierpień 12.83. Liverpool: loco 7.29, maj 7.09, czerwice 7.10 lipiec 7.12...

Waluty, dewizy i akcje

W dziale papierów państwowych panował nastrój zmiany, przy dość ożywionych obrotach. LISTY ZASTAWNE — BEZ WIĘKSZYCH ZMIAN. Zainteresowanie i obroty prywatnymi papierami lichymi były minimalne...

PAPIERY PROCENTOWE.

Poż. inwestycyjna 1 em. 64.00, 1 em. serie 83.75, 2 em. 64.50, 2 em. serie 85.50, Dolarowa 3 s. 38.75, Stabilizacyjna 1927 r. 368.00 (kupon 17.22), Konsolidacyjna 1936 r. 54.13, drobne 53.25, Konwertycyjna 1924 r. 58.50, Dolarowa 1919 r. 53.00 (k. 15.10), L. Z. i Obl. Kom. Banku Gospodarstwa Krajowego...

MALE OBROTÓW AKCJAMI.

Przebieg zebrania giełdy akcyjnej był bardzo mało ożywiony, ogółem przedmiotem notowań oficjalnych były trzy gatunki papierów dywidendowych.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Warszawa, 21. 5. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej, towarowej w Warszawie. Pszenica jednolitka 31.50 — 32.00, żyta I stand. 24.75 — 25.00, mąka pszenna gat. I 65-procentowa 44.00 — 44.50, mąka żytnia gat. I 70-procentowa 33.00 — 33.50, żytnia razowa 95-proc. 27.50 — 28.00. Poznań, 21. 5. — Urzędowa cedula giełdy zbożowej — towarowej w Poznaniu.

WINSZUJEMY

Jutro, Helenie. Wschód słońca 3.46. Zachód słońca 19.36. Długość dnia 15.50. Przybyło dnia 7.51. Tydzień 21.

Table with lottery results: Komu się szczęście uśmiechnęło? Pełna tabela wygranych, PIERWSZE CIĄNIENIE. Lists winning numbers for 75,000, 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: W obecny ciągnięciu padły u nas wielkie wygrane. Lists winning numbers for 10,000, 5,000, and 2,000 zł prizes.

Table with lottery results: Zawsze i wszędzie pamiętaj, KAFTALA ŁÓDŹ, Piórkowska 54. STAWKI. Lists various lottery numbers and stakes.

Table with lottery results: Zawsze i wszędzie pamiętaj, KAFTALA ŁÓDŹ, Piórkowska 54. STAWKI. Lists various lottery numbers and stakes.

Table with lottery results: Zawsze i wszędzie pamiętaj, KAFTALA ŁÓDŹ, Piórkowska 54. STAWKI. Lists various lottery numbers and stakes.

Table with lottery results: Zawsze i wszędzie pamiętaj, KAFTALA ŁÓDŹ, Piórkowska 54. STAWKI. Lists various lottery numbers and stakes.

I to ma być widowisko sportowe? 6-dniowe wyścigi rowerzystów. ZAROBKI KOLARZY — ZAWODOWCÓW

Nacnych przechodniów nowojorskich wabią wielkie afisze z napisem: „Six-Day Race” (Sześciodniowe wyścigi) w Madison Square Garden. Wchodzi większe towarzystwo powracające z wieczornej zabawy.

Jeden z panów, fabrykant płaszców gumowych, popiera projekt. Doskonala okazja do reklamy jego towaru. Istotnie, gdy towarzystwo usadowiło się w loży, speaker ogłosił przez głośnik, że któryś z cyklistów wygra najbliższy „sprint” otrzymania 50 dolarów od firmy „X”, wyrabiającej owe sławne płaszcze gumowe.

Na torze rozpoczyna się gwałtowny ruch. Zawsze to 50 dolarów. Niezły dodatek do normalnego wynagrodzenia za udział w wyścigach. I wszyscy zadowoleni: publiczność, bo ma dodatkową atrakcję, cfiarodawca, bo ma reklamę, a o cyklista który otrzymuje pieniądze.

Sportowego znaczenia 6-dniowe wyścigi nie mają zupełnie. Jest to business. Każdy z tych najbardziej znanych 200 zawodowców, specjalnie wytrenowanych do tego rodzaju wyścigów, zarabia minimalnie po 100 dolarów dziennie. A są tacy, którzy zarabiają po 500! Zależy to od ich „talentu” i od popularności wśród lubiącej się w tego rodzaju widowiskach publiczności.

Tak np. Alfred Goulet, który ze swym towarzyszem również Alfredem Grenda po trafił „wykrocić” rekordową cyfrę 4,480 km. w sześć dni, był wart dla impresaria nawet 1000 dolarów dziennie. Zarabiał więcej nogami, niż niejeden sławny pianista rękami.

I to nie są zarobki dorywcze, bo te wyścigi odbywają się w całym szeregu miast amerykańskich. Oczywiście najlepiej płatne są w Nowym Jorku i Chicago, ale i Buffalo, Pittsburgh, Philadelphia, Milwaukee i inne też nie są do pogardzenia. W ogóle jest ich 16 co rok.

Jeżeli więc udział w każdym wyścigu przyniesie mu tylko 1000 dolarów, to już wystarczy na cały rok. A w lecie może przecież jeszcze jeździć na otwartych torach. I ani się obejrzy, gdy dociągnie do 20,000, rocznie.

I to nie jest wcale takie trudne, skoro się raz osiągnie pewną klasę. W latach 1891-8, kiedy w tego rodzaju wyścigach brał udział tylko jeden uczestnik, był to wysiłek niemal nadludzki. Potem jednak wyszło prawo, zabraniające jednemu uczestnikowi jeździć ponad 12 godzin. Dzisiaj więc wygląda to zupełnie inaczej. Za wodnicy zmieniają się często, każdy z nich przeto ma czas i na spoczynek i na pożywienie się, no i oczywiście na pewne zabiegi „kosmetyczne” w postaci kąpeli i masażu.

Na sen przypada najmniej, bo około 4 godzin przeciętnie na dobę. Za to jedzą od 8 do 10 razy dziennie. Jedzą dużo i rzeczy bardzo pożywne. Pożywienie to zastępuje im brak snu.

Pomimo, że właściwie wyścig trwa cały czas, jednak istnieje ciche porozumienie między uczestnikami, aby w rannych godzinach pomiędzy 5 a 8 nie „uciekać”, to znaczy, nie starać się „nabić” współzawodników na jedno okrążenie. Zresztą nawet nie warto, bo publiczności jest wtedy bardzo mało. Publiczność zresztą musi w ogóle opuścić swe miejsca dwa razy dziennie, pomiędzy 5 a 6 rano i wieczorem, aby dać możliwość służbie zrobić porządki na widowni. Tylko dziennikarze mogą pozostać.

Największy ruch panuje w godzinach wieczornych. Ścisł, hałas, dym, podniecające okrzyki zalanej oślepiającym światłem reflektorów areny, mała gromadka ludzi, pedałujących zawiązanie na 200-metrowym torze przez 144 godziny, aby co pół godziny przeciętnie zerwać się do „sputu” i powiększyć tempo po 60 km., aby „ukraść jedno okrążenie”.

I to ma być widowisko sportowe? Uczestnicy tych wyścigów w Ameryce są to przeważnie cudzoziemcy, najlepsi z nich byli zwykle Francuzi i Włosi, chociaż w tym roku najlepszą okazała się para Niemców: Gustaw Killian i Heintz Vogel. Zajęli oni dwukrotnie pierwsze miejsce w Nowym Jorku, Chicago i Montrealu, a raz w Pittsburgu, Milwaukee i Londynie.

Ekwipunek ich jest dość kosztowny. Sam rower, wyglądający jak delikatna zabawka, kosztuje około 100 dolarów. Waży to zaledwie 9—10 kilo, a niesie na sobie w szalonym tempie nieraz prawie 100 kilo „żywej wagi”. Otóż takich rowerów zużywa załoga podczas jednego 6-dniowego wyścigu do 6 sztuk. Do tego należy dodać przynajmniej 4 pary zużytych gum po 5 dolarów. No, a teraz jeszcze wynagrodzenie obsługi technicznej, masażysty, managera.

Ale jest z czego płacić. Nawet gdy się zajmie ostatnie miejsce.

Nowa boja ratunkowa dla 30 osób.

W Finlandii opatentowano świeży nowy wynalazek z dziedziny ratownictwa okrętowego, żelazną boję ratunkową, która mieści w sobie ławki dla 30 osób i zamyka się automatycznie, gdy wszystkie osoby w niej zajęły miejsca. Jeden wentyl służy do dopływu powietrza, drugi do wypuszczania rakiet. Boja posiada przyrząd, umożliwiający jej zakotwiczenie u brzołów skałistych.

Groźne bombowce-roboty. PRZYSZŁY NALOT NA PARYŻ.

W tygodniku francuskim „Vu” ukazał się artykuł, o przyszłej wojnie powietrznej. Autor zastanawia się, czy można będzie bombardować miasta z samolotów bez lotników i przychodzi do wniosku, że technicznie jest to rzeczą zupełnie możliwą. Jak będzie wyglądał atak tych powietrznych „robotów” śmierci?

Autor opisuje, jak wyobraża sobie taki nalot na Paryż. Samolot bez lotnika jest kierowany falami radiowymi, które wysyła się nie z ziemi, lecz z innego samolotu, „wydającego rozkazy” od razu całej eskadry. Technika telemechaniki osiągnęła już taki poziom, że nie przedstawia to już trudności.

Sto „robotów” powietrznych czeka na sygnał. Znajdują się w kraju nieprzyjacielskim na czterech lotniskach oddalonych od Paryża o 400 — 500 km. W pewnej chwili wznoszą się w powietrze. Ku Paryżowi lecą 4 eskadry. Każda z nich składa się z 25 samolotów bez lotników i jednego aparatu kierującego, który wiezie 6 ludzi. Ten samolot wzbija się na wysokość 12 — 14 km. cała zaś eskadra trzyma się niżej, na wysokości 6 — 7 km. Każdy „samolot-robot” dźwiga 1.000 kg. materiałów wybuchowych.

Eskadry mkną ku Paryżowi z czterech różnych stron. Lot do stolicy Francji trwa około półtorej godziny. Ale nie zapominajmy, że nawet jeżeli przeciwstawią

mu się samoloty francuskie, stracone „roboty” spadną ze swoim strasznym ładunkiem na terytorium francuskie. Dlatego też dowódca eskadry będzie kierował „robotami” w ten sposób, aby przelatowały nad okrzegami gęsto zaludnionymi i przemysłowymi.

Walka powietrzna lotników francuskich z taką „ślepa” eskadrą będzie jakby czynnym zrodzonym w fantazji Wellsa. Dowódca eskadry zniżywszy się dostatecznie i obserwując ruchy Francuzów będzie posyłał swoich martwych wojowników wprost na samoloty francuskie, aby spowodować zderzenie. Wysiłki Francuzów będą zmierzaly do jednego celu: stręczenia samolotu kierującego. Jeżeli lotnicy francuscy dopną tego „roboty”, pozbawione mózgu, będą leciały wprost przed siebie, dopóki starczy im benzyny, po czym spadną na ziemię.

Moga więc jeszcze wyrządzić wielkie szkody. Aby nie dopuścić do tego, lotnicy francuscy będą starali się stracić je nad bezludnymi miejscami (morzem, polem i t. d.). Przeciwno „robotom”, mającym szerzyć śmierć i zniszczenie użyje się też innego środka obronnego. Kiedy nad terytorium francuskim ukażą się eskadry nieprzyjacielskie, francuskie stacje radiowe zaczną wysyłać w przestrzeń kontrfale, które będą przerywały sygnały samolotu będącego mózgiem robotów. W ten sposób dowódca straci panowanie nad eskadrą.

Człowiek, którego lubi cały świat. Wallace Beery nie ma pseudonimu.

Jego szeroki uśmiech, poczciwe oczy, specjalnego kształtu nos znają widzowie kin całego świata. Wszyscy go lubią i cenią jego kreacje aktorskie są zawsze na najwyższym poziomie. Męska brzydota Wallace'a Beery nie jest „sex-appeal” ale jest za to sympatyczna i ujmująca.

I czy to w roli zabijaki, czy poczciwca, czy też w jakiegokolwiek innej — zawsze potrafi oczarować i zaimponować swym wielkim talentem z Bożej łaski. Ma bowiem ceną i rzadką właściwość wydobycia z każdej roli momentów najbardziej ludzkich. Jego życiorys jest mało frapujący. Pochodzi z drobnomieszczańskiej rodziny Yankeeów, której ideałem jest business, Teodor Roosevelt i USA.

Ani mały Wally ani jego brat nie wykazywali specjalnego entuzjazmu dla businessu. „Wally” — tak go bowiem nazywano i nazywają dalej w Stanach — próbował szczęścia w różnych dziedzinach. Był cyrkowcem, robotnikiem, poszukiwaczem złota... i chórzystą (co to musiał być za ciór) — by wreszcie udać się do New Yorku w ślad za bratem i przy jego pomocy dostać posadę statysty. Po pewnym czasie widzimy go jako komika, ciesząc się dość dużym powodzeniem. Beery poznał w tym czasie Marię Dresler, z którą się żeni i tworzy team komiczny: „Min i Bill”. Wallace Beery szuka nowych dróg. Komedie nie zadawała go. Porzuca pracę w atelier dla przemysłu filmowego. Został producentem. Wykazuje w tym kierunku duże zdolności,

ale praca ta nie dała mu satysfakcji. „Producer” — Wallace Beery — wrócił do atelier w charakterze artysty, tym razem jednak już do ról poważnych.

Teraz dopiero talent jego znajduje odpowiednie pole do popisu. Wallace Beery, gwiazdor MGM tworzy swe szczytowe kreacje w filmach, które zasłynęły na całym świecie, żeby wymienić tylko „Szary Dom”, „Czemp” i „Viva Villa”.

Wallace Beery nie ma pseudonimu. Jest to znamienne dla tego aktora który nie cierpi tajemnic, lubi spokojny tryb życia i pasjonuje się awiacją. Beery jest znakomitym lotnikiem, jedynym oficerem awiacji Stanów Zjednoczonych wśród gwiazdorów Hollywoodu i z pewnością najbardziej lubianym aktorem na świecie.

PODSŁUCHANE W HOTELU.

— Czy w pańskim hotelu są pechły?
— Ale. Gdyby były, toby je pluskwy zjadły!

NIESZCZĘŚLIWY DZIEŃ.
— Dzisiaj pan idzie łowić ryby? Przeć dzisiaj mamy piątek, a to nieszczęśliwy dzień.
— Chcę się właśnie przekonać, czy to też nieszczęśliwy dzień dla ryb.

ADAM CZEKALSKI

W POGONI ZA SZCZĘŚCIEM

POWIEŚĆ

33

— Niech jej się należy, co sama tylko ta pańska publiczka chce, ja jednak tam nie pójdę. Jest to moje ostatnie słowo w tej kwestii.

Dyrektor Wicherek załamał rozpaczliwie ręce.

— Dobroczynco mój, daj się ubłagać! Ja tam nie śmiem pokazywać się bez pana. Czy pan zdaje sobie sprawę z tego, jakie to może mieć następstwa dla naszej przyszłej współpracy? Publiczności nigdy nie należy drażnić, żeby nie stracić jej na zawsze. Niech pan nie zapomina, że bywały wypadki okrutnej zemsty zapomnienia publiczności na tych, których jeszcze niedawno ta sama publiczność na rękach nosiła.

— Owszem, owszem, znam nawet takie powiedzenie: Obawiam się, aby ci, co teraz tańczą przede mną, nie zaczęli mnie kiedyś deptać; to już bywało; ludzie zamykają drzwi przed zachodzącym słońcem.

— I tak jest w rzeczy samej. Pan musi wykorzystać swój okres popularności, dopóki tylko jest możliwość.

— Czy pan jest zdania, że mogę przestać być popularnym i czytany?

— To się może zdarzyć.

Marek się zamyślił. Nigdy nie myślał o podobnej ostateczności. Teraz dopiero zdał sobie sprawę, że istotnie tak może się stać. A wtedy co? Nie zniósłby zapomnienia, nie! Cóż warte byłoby jego życie wtedy? Czyż naprawdę jednak takby się stać mogło? Brr!

— Więc... — nalegał dyrektor. — Jakże?

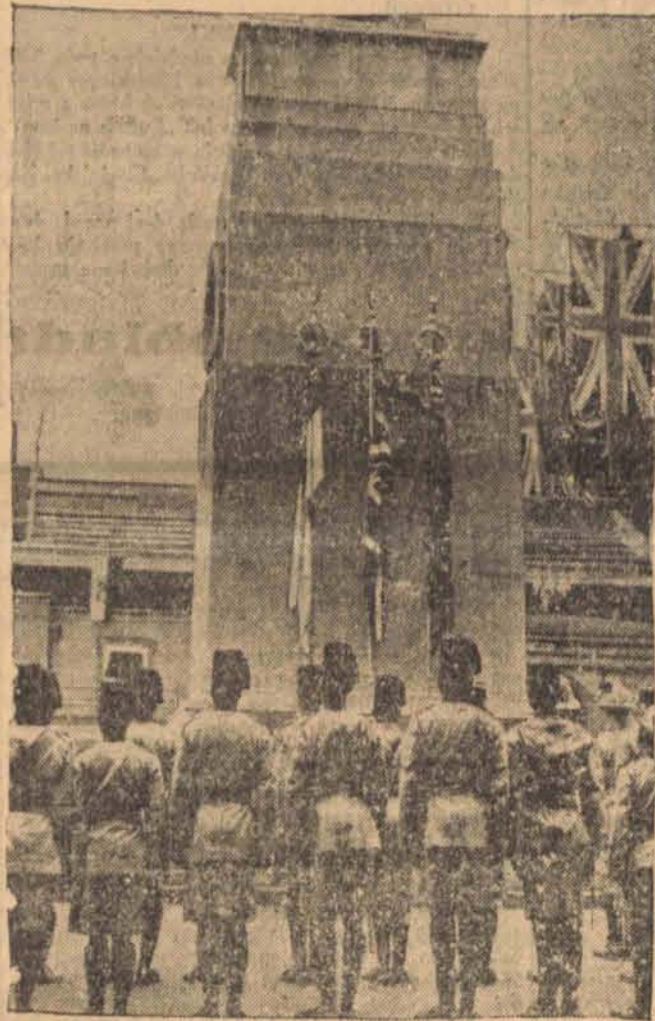
— Hm... Czy pan uważa, że moja obecność jest tam konieczna, naprawdę konieczna?

— To jest rzecz nieodzowna, dobroczynco mój!

— Ha, trudno, czego się nie robi dla swego wydawcy.

Wojska czarne w Londynie

Wśród rozmaitych egzotycznych oddziałów wojskowych, które przebywają w Londynie, uwagę zwrócili żołnierze murzyńscy z Wybrzeża Kości Słoniowego w Afryce. Na zdjęciu: Oddział murzyński przed pomnikiem poległych w Londynie.

— Stokrotne dzięki, dobroczynco! — zawołał dyrektor i zważym kroczkiem ruszył ku szafie i zaczął mieszać w niej, szukając odpowiedniego garnituru dla swego „dobroczyncy”, ale tymczasem wszedł służący Marek i wyręczył go w ubieraniu pana. Wicherek, nie żegnając się, pomknął do kina.

Boruta ubrał się i wyszedł. Owionęło go od razu świeże powietrze wiosenne. Poweselał od razu na duszy pod wpływem pogody pięknej i cieplej. Z początku kawalek drogi szedł pieszo, potem wziął taksówkę i zajeżdżał pod gmach dziesiątej muzy. Pusto tu było dokola. Marek ucieślił się tym. Po chwili wszedł na salę boczną wejściem i skromnie usiadł w jednej z łóż niezauważony przez nikogo. Ale tak mu się tylko zdawało, gdyż w pewnej chwili oczy wszystkich zwróciły się ku niemu. Pierwszym, oczywiście, był dyrektor Wicherek, który zwrócił na niego uwagę.

Półmrok panujący na sali nie pozwalał Markowi przyrzeć się uważnie zgromadzeniu. Widział tylko zarzysy osób obojej płci, panów w czerni, panie wykwintnie ubrane, cały natłok ciekawych, biegnących owczym pędem za modą. Boruta był modnym i głośnym, grzechem tedy wobec osoby nie widzieć go na premierze tego filmu. Dobry ton tak nakazywał i dlatego cała ta ciżba ludzka zgromadziła się tutaj gwoili uczynienia za- dość modzie i dobru tonowi.

— Szych! — rzekł do siebie. — Szych i poza, za groź naturalności i szczerości. Ci wszyscy ludzie, którzy w tej chwili zgromadzili się tutaj, aby mnie oglądać, pewnego dnia z taką samą łatwością odwrócą się ode mnie dla innego przedmiotu uwielbień. To jest jednak straszne, okropne!..